

เยรูชาเลิม อาร์ติช็อก (Jerusalem artichoke) หรือแก่นตะวัน (Kaentawan) เป็นพืชหัวที่มีน้ำตาลฟรูกโตสไม่เกลูลานาดใหญ่ (long chain fructose) ซึ่งสามารถนำไปผลิตแอลกอฮอล์ได้ ในปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพืชชนิดนี้โดยเฉพาะเรื่องธาตุอาหารพืชข้างมีน้อยมาก งานทดลองนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใส่ในไตรเจนและโพแทสเซียมต่อผลผลิตของเยรูชาเลิม อาร์ติช็อก โดยใช้แผนการทดลองแบบ 5x5 Factorial in Completely Randomized Design (CRD) นี้ 25 ตัวรับทดลอง จำนวน 3 ชั้น ปัจจัยที่ 1 ประกลบด้วยอัตราปุ๋ยไนโตรเจน 5 ระดับคือ 0, 40, 80, 120 และ 160 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์ ส่วนปัจจัยที่ 2 ประกลบด้วยอัตราปุ๋ยโพแทสเซียม 5 ระดับคือ 0, 100, 200, 300 และ 400 กิโลกรัม K ต่อเฮกตาร์ บันทึกน้ำหนักหัวสดและหัวแห้ง จำนวนหัวต่อต้น น้ำหนักแห้งล้ำต้นและใบ และค่าบrix ผลการทดลองพบว่า อิทธิพลของการใส่ในไตรเจนและโพแทสเซียมมีปฏิสัมพันธ์กันในทางบวกต่อน้ำหนักหัวสดและหัวแห้ง เมื่อไม่ใส่โพแทสเซียม การใส่ในไตรเจนตั้งแต่ 40-160 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์ทำให้น้ำหนักหัวสดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีผลต่อน้ำหนักหัวแห้ง และเมื่อใส่โพแทสเซียมร่วมด้วยในอัตรา 100 หรือ 200 กิโลกรัม K ต่อเฮกตาร์ การใส่ในไตรเจนตั้งแต่ 40-120 กิโลกรัม N ต่อเฮกตารางเมตร ให้น้ำหนักหัวสดและหัวแห้งเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามอิทธิพลของการใส่โพแทสเซียมร่วมกันกับการใส่ในไตรเจนขึ้นกับอัตราของโพแทสเซียม นั่นคือเมื่อไม่ใส่ในไตรเจน การใส่โพแทสเซียม 100 และ 200 กิโลกรัม K ต่อเฮกตารางเมตรไม่มีผลต่อน้ำหนักหัวสดและหัวแห้ง แต่เมื่อเพิ่มอัตราโพแทสเซียมเป็น 300-400 กิโลกรัม K ต่อเฮกตารางเมตร ทำให้น้ำหนักหัวสดและหัวแห้งลดลงอย่างมีนัยสำคัญ การใส่โพแทสเซียมในอัตราที่ให้ผลผลิตลดลงในทุกอัตราของไนโตรเจนที่ใส่ร่วมด้วยโดยเฉลี่ยน้ำหนักหัวสดและหัวแห้งลดลงถึง 27 และ 29 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับอิทธิพลของไนโตรเจนและโพแทสเซียมต่อจำนวนหัวต่อต้นมีปฏิสัมพันธ์กันและมีลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับอิทธิพลที่มีต่อน้ำหนักหัวสดและหัวแห้ง การใส่ในไตรเจน 80-120 กิโลกรัม N ต่อเฮกตารางเมตร ร่วมกับโพแทสเซียม 100 กิโลกรัม K ต่อเฮกตารางเมตร ให้จำนวนหัวต่อต้นสูงสุด อิทธิพลของการใส่ในไตรเจนและโพแทสเซียมต่อจำนวนหัวแห้งล้ำต้นในไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน การใส่โพแทสเซียม 0-200 กิโลกรัม

K ต่อเอกтар์ ให้ผลต่อน้ำหนักแห้งลำต้นใบไม้แตกต่างกัน แต่การเพิ่มโพแทสเซียมสูงขึ้นเป็น 300-400 กิโลกรัม K ต่อเอกตาร์ ทำให้น้ำหนักแห้งลำต้นใบลดลงถึง 31 เปอร์เซ็นต์ การใส่ในไตรเจน 80-120 กิโลกรัม N ต่อเอกตาร์ ให้ผลต่อน้ำหนักแห้งลำต้นใบสูงสุด แต่อัตราในไตรเจน 40 และ 160 กิโลกรัม N ต่อเอกตาร์ ให้ผลไม้แตกต่างจากการไม่ใส่ในไตรเจน

การใส่ในไตรเจนเพิ่มขึ้นจาก 40 เป็น 160 กิโลกรัม N ต่อเอกตาร์ ทำให้ความเข้มข้นของไนโตรเจนในหัว ลำต้น และใบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการใส่โพแทสเซียมไม่มีผลต่อความเข้มข้นของไนโตรเจนในหัว และลำต้น ใน การใส่โพแทสเซียมทำให้ความเข้มข้นของโพแทสเซียมในหัว และลำต้น ในเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการใส่ในไตรเจนไม่มีผลต่อความเข้มข้นของโพแทสเซียมในหัว แต่การใส่ในไตรเจนทำให้ความเข้มข้นของโพแทสเซียมในลำต้น ในเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อิทธิพลของไนโตรเจนและโพแทสเซียมมีปฏิสัมพันธ์กันต่อปริมาณในไตรเจน และโพแทสเซียมที่สะสมในหัว ปริมาณการดูดใช้ในไตรเจนทึ่งหมวด และปริมาณการดูดใช้โพแทสเซียมทึ่งหมวด โดยอิทธิพลดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกันกับอิทธิพลที่มีต่อน้ำหนักของหัว แต่อิทธิพลของการใส่ในไตรเจนและโพแทสเซียมต่อปริมาณในไตรเจนและปริมาณโพแทสเซียมที่สะสมในลำต้น ในไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน การใส่ในไตรเจน 40-160 กิโลกรัม N ต่อเอกตาร์ เพิ่มปริมาณในไตรเจนและโพแทสเซียมที่สะสมในลำต้น ใน แต่การใส่โพแทสเซียมอัตรา 300-400 กิโลกรัม K ต่อเอกตาร์ ทำให้ปริมาณในไตรเจนที่สะสมในลำต้น ในลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีผลต่อปริมาณโพแทสเซียมที่สะสมในลำต้น ใน การใส่โพแทสเซียมอัตรา 100-200 กิโลกรัม K ต่อเอกтар์ ทำให้ปริมาณโพแทสเซียมที่สะสมในลำต้น และใบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Jerusalem artichoke (*Helianthus tuberosus* L.) or the name in Thai "Kaentawan" is a new tuber crop grown in Thailand. Very little information on nutrition was published. A pot experiment was set up to investigate the effect of nitrogen and potassium on yield of the plant. The seedling was grown in a pot containing 25 kg of a sandy soil. A factorial in completely randomized design (CRD) consisted of 5 levels of nitrogen: 0, 40, 80, 120 and 160 kg N ha⁻¹ and of potassium: 0, 100, 200, 300 and 400 kgK ha⁻¹ were used with three replications. There were significant interactions between applied nitrogen and potassium on the weight of fresh and dry tubers as well as number of tuber per plant. Application of various rates of nitrogen did not affect the dry weight of tuber but did on the fresh one in the absence of added potassium. The fresh tuber weight was increased with nitrogen application in the absence of added potassium. In the presence of added potassium at 100 or 200 kgK ha⁻¹, application of nitrogen at the rate of 40-120 kgN ha⁻¹ increased both fresh and dry weight of tubers whereas added nitrogen at 160 kgN ha⁻¹ significantly decreased the tuber weight. However in the presence of added potassium at 300 or 400 kgK ha⁻¹, added nitrogen at 40-160 kgN ha⁻¹ did not affect the tuber yield. In the absence of added nitrogen, fresh and dry tuber weight receiving potassium at the rate of 100-400 kgK ha⁻¹ was not significantly different from the one receiving no potassium. In the presence of added nitrogen

at 40-120 kgN ha⁻¹, the tuber weight was increased and decreased by the added potassium at 100-200 kgK ha⁻¹ and at 300-400 kgK ha⁻¹ respectively. The fresh and dry weights receiving added potassium at 300-400 kgK ha⁻¹ were reduced by 27 and 29 percent respectively. Maximum fresh and dry tuber weight and number of tuber per plant were obtained by added nitrogen and potassium at the rates of 80-120 kgN ha⁻¹ and 100 kgK ha⁻¹ respectively. No interaction between effect of added nitrogen and potassium on vegetative dry matter.

Nitrogen concentration in the tuber and vegetative dry matter significantly increased with increasing nitrogen from 40 to 160 kgN ha⁻¹. The nitrogen concentration was not affected by potassium application. However, potassium concentration in the tuber and vegetative dry matter increased with increasing rates of nitrogen and potassium application. There were interaction effects of added nitrogen and potassium on total nitrogen and potassium uptake of Jerusalem artichoke.